

[Askjær Jørgensen]

omtrent kan formuleres som følger: hver gang man etablerer én stilling i den offentlige sektor, fjerner man dermed den økonomiske baggrund for to stillinger i den private sektor. Vi har en masse oplysninger fra forskellige ministerier, der sammenlagt viser, at de offentligt ansatte totalt alt i alt koster 250.000 kr. pr. stk. inkl. lokaleomkostninger, og hvad der skal til. Det vil altså sige, at hver gang man reducerer den offentlige sektor med én medarbejder, så er der frigivet økonomiske ressourcer på 250.000 kr. Det tror vi er nok til at etablere to arbejdspladser i den private produktionssektor. Derfor går vores politik kort og godt ud på at reducere den offentlige sektor med 250.000 medarbejdere. Derved får vi 500.000 nye arbejdspladser i den private sektor. Det er løsningen på dette samfunds problemer.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår i de videre forhandlinger.

Erhard Jakobsen (CD):

I modsætning til tidligere talere føler jeg ingen trang til at takke hr. Svend Auken for, at han og hans parti bruger folketingets tid på denne debat. Jeg har før haft lejlighed til fra denne talerstol at sige, at kunne arbejdsløshedsproblemet have været ændret – for ikke at sige løst – ved antallet af taler, der blev holdt om arbejdsløsheden, så havde vi haft fuld beskæftigelse for længe siden. Enhver ved, at en sådan debat hverken gør fra eller til.

Jeg skal kun i den forbindelse udtale min anerkendelse af, at regeringen i hvert fald ikke spilder vores og også embedsmændenes tid med at foranstalte en masse udregninger af tal, som man udmærket godt ved kan være rigtige, men lige så godt forkerte. De tal, hr. Svend Auken efterlyste, er jeg glad for at regeringen ikke har umaget sig med at fremsætte en gang til, for dem har vi sandelig fået nok af i den forrige regerings tid – naturligvis uden at man af den grund kom til nogen som helst dybere forståelse af arbejdsløshedens karakter. Man behøver i øvrigt ikke mange tal og ikke mange beregninger for at finde ud af, hvor arbejdsløsheden stammer fra, af hvilken karakter den er, men det er

ikke det samme som at kunne sige: nu skal vi til at løse problemet.

Må jeg i øvrigt komplimentere hr. Svend Auken med, at han holdt sig meget nøje til mønsteret. Hr. Svend Aukens angreb på den nuværende regering svarer ganske til oppositionspartiernes angreb på den forrige regering. Det er, som det skal være, det har jeg haft lejlighed til at konstatere nogle gange, men det er jo ikke det, folketinget skulle bruge sin tid på.

Det er ikke noget tilsagn om, at CD vil stemme for det fremsatte forslag til dagsorden, men det kunne egentlig mere mig, om det endte i dagsordenshalløj med, at man vedtog fremskridtspartiets dagsorden. Så synes jeg, debatten var blevet placeret dér, hvor den sagligt fortjener at blive placeret.

Jeg var tilfreds med ministerens udtalelser på regeringens vegne. Jeg er selvfølgelig i særlig grad tilfreds med, at CDs gamle kæphest med at skabe beskæftigelse ved at give folk lov til at forbedre deres boliger og få skattefradrag for det nu er blevet ophøjet til at blive et regeringsforslag. Vi tvivler ikke om, at der er beskæftigelse i det, vi tvivler ikke om, at det har en lang række fordele. Det er beklageligt, hvis et flertal af ideologiske grunde vil undlade at stemme for det. For det er af ideologiske grunde. For socialdemokraternes vedkommende kan man ikke affinde sig med, at vi skal have nogle fradrag, at nogle folk skal slippe for noget i skat osv., og de radikale har vel også nogle grunde af lignende art. Det er beklageligt, for her står virkelig beskæftigelse på spil.

Centrumdemokraterne har søgt gang på gang at vinde gehør for det synspunkt, at man skal lade være med at lade, som om man alene kan koncentrere sig om at bekæmpe arbejdsløsheden. Det skal være målet, det skal man gøre. Men man lader, som om man kunne gøre det uden at tage sig lige så alvorligt af andre problemer samtidig. Vi sagde det allerede i 1974: man kan ikke på samme tid bekæmpe arbejdsløshed og valutaunderskud. Skal man bekæmpe valutaunderskuddet, er det nødvendigt at begrænse forbruget. Skal man bekæmpe arbejdsløsheden, er det nødvendigt at udvide forbruget. Sådan ligger det, og det kommer man ikke uden om. Nu har vi så ydermere fået et problem til. Nu har vi fået et underskud på statens budget, der er så formidabelt, at man er